

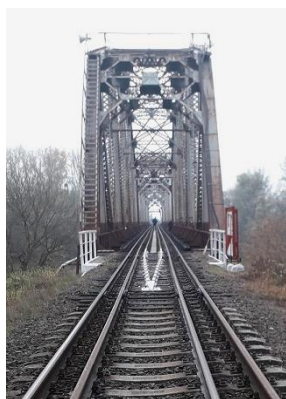
ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 46 szám

2026. augusztus 10

Hőség és bölcsesség

Kétségtelen, hogy a mindennapokban igen megterhelő a nagy meleg, testnek és léleknek egyaránt. Nem javít a helyzeten, ha a híreket böngésszük, márpedig a záhonyi vasutasok számára sokatmondó lehet például az orosz-ukrán háború állása, hiszen határállomásként jelentős nemzetközi személy- és áruforgalmat bonyolítanak le. Például a közelmúltban olyan híre figyelhettünk fel, miszerint szomszédunk gondban van sok millió tonnányi gabonájának külföldre szállításával.

Ha minden igaz, a háború aktualitásai miatt tengeren nem nagyon van mostanában lehetősége, így marad nagyrészt a vasúti szállítás. Igaz a régi mondás, hogy nem volt még olyan rossz, ami valakinek jó nem lett volna? Igen, igaz lehet, és igen, morbid gondolat, de a tényekkel Záhonyból nem tudunk semmit tenni.

Persze, nem csak hazánkon keresztül szállíthatnak, de ha fogalmaink szerint valóban irtatlan a mennyiség, akkor akár még milliós nagyságrendben jöhetne felénk is újra az áru. Mondhatni, mint egy falat kenyér, úgy hiányzik erre felé a pályaudvarokról és átrakókból, de a szokásos „sarus hírek” most sem engedik szabadjára gondolatainkat.

Mert bizony a háború kezdete óta sok minden történ a záhonyi régióban is, meg az ukrán szomszédunkban is. Odaát, és ez nem sarus hír, sok kilométer normál vágány épült, sőt, átrakók is vannak már. Ez azt is jelentheti, hogy ők nem szeretnék veszni hagyni az építményeiket, tehát normál vágányon küldenének árut, már ha igaz, hogy jönne a gabona.

Nálunk meg úgy tűnik, széles vágányból van kellő mennyiség a vonatok fogadásához, nem is beszélve az átrakókról, feltételezve, hogy van elég mozdony, meg annak vezetője. Ráadásul az RCH-nál jelentős létszámcsökkenés történt az elmúlt egy-két évben. Erre mondják, hogy paff! Meg, hogy nekünk már semmi sem jó. Most akkor mi legyen, mi lehetne a megoldás?

Erről valószínű, hogy nem Záhonyban születik majd döntés. Sőt, az is valószínű, hogy kormányzati szerepvállalásra is szükség lesz, hogy mitől leszünk legalább olyan jók, mint a többi határátmeneti szomszédunk. Bízunk benne, hogy a forrás nem akadály a bölcs döntéseknek.

Dolhai József

Nagy dilemma után – de vége lett.

ZÁHONYI VASUTAS

XII. évfolyam, 13. szám

2022. november 21

A disznókat levágják, ugye?

A régi tanmesében két testvér kismalacból az egyik, látván, hogyan végzik a kövér társai, megfogadja, ő bizony nem fog meghízni: ha sovány marad, nem vágják le. A másik nem gondolt ilyesmivel, evett kedvére, néha még a makkosba is berontott. A fogadkozó viszont kerülte az ilyesmit, alig-alig evett, a kövér testvért pedig mihamar le is vágták – igaz, ő elmondhatta, hogy járt a makkosba. No, de eljött az idő, amikor a gazda megelégedte a dolgot, és a sovány disznó is kés alatt végezte, mert miért tartaná, ha nem hízik? Tanulság: sovány disznónak, kövér disznónak egy a sorsa.

Mert, bizony a disznó az disznó marad, bármit is tesz, vagy nem tesz. Fogadkozhat napestig, attól még nem lesz más, mint disznó. Mondhatni, ismerjük a fajtáját, átlátunk rajta, bárhogy hízeleg, netán néha javunkra is tesz valamit. De a disznósáért előbb, vagy utóbb meg kell fizetni. Akár az udvar közepén, ahol sokan látják, akár a kert végében, bujkálva, de a vég mindenképp bekövetkezik. A disznó kárára, mások hasznára.

Igaz, amíg a vég eljő, sok disznóságot elkövethetnek, a maguk hasznára, mások kárára. Sokáig komolyan sem veszik a vétkeket, gyakran csupán disznólkodásnak vélik, ami ugye...netán csak azt hallják meg, hogy milyen szépen rőfögnek. A böffetés sem mindig tűnik fel, mert ugye az is csak egy disznóság a többi között, csakúgy, mint a dagonyázás, történjen az akár a máséban, mert, hogy milyen aranyosan hempereg az ágyasunkban. Másképpen a disznóságok kora megszokható, talán még meg is szerethető csakúgy, mint a disznólkodás.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

AMIKOR AZ IGAZSÁG KICSIT FÁJ

- Képzeld, a villamoson mellém ült egy csinos, fiatal lány. Meglepetten ránéztem, mire megkérdezte, kíváncsi-e valamit. Mondtam, hogy igen, de rajta ül. Erre pofon vágott.
- Meg is érdekelted.
- Jó, de a kalapom is tönkrement, amin ült...

AMIKOR AZ IGAZSÁG NAGYON FÁJ

- A házaspár az ezüstlakodalmukat ugyanabban a szállodában ünneplik, ahol a nászútjukat töltötték. Vacsora, díszkivilágítás, halk zeneszó. Utána felmennek a szobába. Reggel az asszony első dolga, hogy a lepedő közepébe fújja az orrát.
- Zsebkendő nincs? – szól rá dühösen a férje.
 - Van. De tudod drágám, huszonöt évvel ezelőtt a borotválkozástól vérző arcodat a lepedőbe törölted, hogy megmentsd a becsületed. Hát most visszaadtam a kölcsönt...